

**DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET ARRONDISSEMENT KORTRIJK,
PROVINCIE WEST-VLAANDEREN, TWEEDE KAMER MET EEN RECHTER,
RECHTSPREKEND IN BURGERLIJKE ZAKEN**

In de zaak 02/822/A (a7z):

**DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE
INSPECTEUR BIJ HET MINISTERIE VAN DE
VLAAMSE GEMEENSCHAP van de afdeling Ruimtelijke
Ordening voor de provincie**

- met kantoren gevestigd te
- woonstkiezend bij zijn raadsman Meester
hieronder vermeld;
- EISER -
- vertegenwoordigd door en pleitend meester
loco meester beiden advocaat te

tegen :

- met vennootschapszetel te
- tot 30/06/2003 ingeschreven in het handelsregister te
onder nummer
- VERWEERSTER -
- vertegenwoordigd door en pleitend meester
loco meester i, advocaat te

Gelet op de artikelen van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

Bij vonnis, uitgesproken op 18 oktober 2005, werden de debatten ambtshalve heropend teneinde aan partijen toe te laten hun standpunt te ontwikkelen nopens het door de Rechtbank ambtshalve opgeworpen middel, gesteund op de miskenning van artikel 149. § 4. van het decreet van 18 mei 1999.

Eiser heeft besluiten neergelegd op 3 januari 2006.

De raadslieden van de partijen zijn verschenen en hebben gepleit in openbare terechtzitting op 21 maart 2006.

De Rechtbank heeft kennis genomen van het bundel van de rechtspleging en van de neergelegde stukken.

Beoordeling (vervolg)

1.

Eiser argumenteert dat in de dagvaarding duidelijk wordt vermeld dat het kwestieus perceel volgens het gewestplan t in agrarisch gebied gelegen is, dat het perceel niet gelegen is binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling en dat in de dagvaarding ruim wordt ingegaan op de stedenbouwkundige historiek van het perceel. Volgens eiser kan de Rechtbank dus met voldoende kennis van zaken oordelen in onderhavige zaak.

Een recent uittreksel uit het plannenregister is volgens eiser niet vereist om met kennis van zaken te kunnen oordelen.

Bovendien kan deze formaliteit volgens eiser in casu nog niet worden nageleefd, vermits tot op heden niet over een officieel goedgekeurd plannenregister beschikt.

Eiser verwijst tevens naar een arrest, uitgesproken door het Hof van beroep te Brussel op 28 oktober 2002, waarin werd beslist dat de bijvoeging van een recent uittreksel uit het plannenregister niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven. In dit verband beroept eiser zowel op de regel "geen nietigheid zonder uitdrukkelijke wettekst" (vastgelegd in artikel 860 van het Gerechtelijk Wetboek) als de regel "geen nietigheid zonder belangenschade" (vastgelegd in artikel 861 van het Gerechtelijk Wetboek). Volgens eiser is er geen belangenschade in hoofde van , omdat uit haar besluiten duidelijk blijkt dat zij weet op welke constructies de herstellvordering betrekking heeft en omdat zij in een proces-verbaal van 8 maart 1996 uitdrukkelijk erkent welke bouwvovertredingen er zijn begaan. Enig gebrek aan informatie wordt volgens eiser trouwens niet aangevoerd door ;

2.

De Rechtbank is van oordeel dat de miskenning van artikel 149. § 4. van het decreet van 18 mei 1999 niet op straffe van nietigheid van de dagvaarding is voorgeschreven: ingevolge artikel 860 van het Gerechtelijk Wetboek kunnen proceshandelingen die door een vormgebrek aangetast zijn, immers slechts nietig worden verklaard wanneer de wet dit uitdrukkelijk beveelt.

De vordering is niettemin door een inhoudelijk gebrek (meer bepaald door onduidelijkheid) aangetast.

Zoals reeds in het tussenvonnis van 18 oktober 2005 werd opgemerkt, is artikel 149. § 4. van het decreet van 18 mei 1999 van openbare orde omdat zij door sommige aspecten een met de strafsancie onlosmakelijk verbonden accessorium is; zij is namelijk het verlengde ervan nu zij erop gericht is - buiten de strafrechtelijke veroordeling - te vermijden dat de situatie van overtreding blijft voortbestaan (Arbitragehof, arrest nr. van 15 oktober 2002).

De bepalingen van artikel 149. § 4. van het decreet van 18 mei 1999 zijn zowel van toepassing op een herstellvordering die voor de strafrechter wordt ingesteld als op een herstellvordering die voor de burgerlijke rechter wordt ingesteld.

Net zoals de strafrechter, is de burgerlijke rechter met andere woorden gehouden om ambtshalve na te gaan of er is voldaan aan alle voorwaarden die het decreet oplegt om geldig een herstellvordering te kunnen instellen en in de eerste plaats of het bestaan van een bouw misdrijf bewezen is.

Naar het oordeel van de Rechtbank blijkt uit de voorbereidende werken dat het de bedoeling van de decreetgever is geweest om enkel het plannenregister als bewijskrachtig te beschouwen inzake herstellvorderingen: volgens de Memorie van Toelichting moet (niet: "kan") de herstellvordering worden gestaafd (d.w.z. bewezen) door een recent uittreksel uit het plannenregister (zie <http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/stukken/1998-1999/g1332-1.pdf>, p. 72, zoals reeds geciteerd in het tussenvonnis van 18 oktober 2005).

Ook het Hof van beroep te Gent heeft - in een gelijkaardige betwisting - reeds beslist dat het de overheid die de geadministreerde in rechte aanspreekt, behoort de wettelijke verplichtingen in acht te nemen (Hof van beroep Gent, 9e kamer, 8 april 2005, onuitgegeven, inzake: Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur

Bijgevolg dient de vordering als ongegrond te worden afgewezen.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Beslissend op tegenspraak;

Verklaart de vordering ongegrond;

Veroordeelt eiser tot de kosten van het geding, die aan de zijde van _____ worden vereffend op 356,97 euro rechtsplegingsvergoeding.

Aldus gevonnist en uitgesproken in het gerechtsgebouw te Kortrijk, in openbare terechtzitting op **TWEE MEI TWEEDUIZEND EN ZES.**

Aanwezig : _____, alleenzetelend rechter,
_____, griffier.